

FINANSMINISTERIET

Den 15. november 1993

Vedlagt fremsendes i 70 eksemplarer svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 27, 28 og 29 (§ 7 – bilag 24, Vedr. FFL94) af 29. oktober 1993

MOGENS LYKKETOFT

Til Finansudvalget

Spørgsmål 27:

Hvilke argumenter har finansministeren for at indregne kommende skatteindtægter fra pensionsordninger som et aktiv, der giver en teknisk nedbringelse af statens gældsforpligtelser?

Svar:

I Finansredegørelsens kapitel 4 er der opstillet et mål for den reelle offentlige gældsbyrde i 1992. Den reelle gæld er opgjort som den registrerede offentlige gæld korrigeret for værdien af den udskudte skat af pensionsopsparing samt værdien af de fremtidige tjenestemandspensionsudbetalinger.

Den reelle gæld skal ikke opfattes som et nyt standardiseret gældsbegreb, der kan erstatte de traditionelle gældsbegreber. Opgørelsen af den reelle gæld er forbundet med usikkerhed og skal ses som en del af en helhedsopgørelse af statsgælden og den byrde, der er forbundet hermed.

Aktivet udskudt skat vedrører en del af den stigning i den offentlige gæld, der allerede har fundet sted. Den del af stigningen i den offentlige gæld, der er udskudt skat, er ikke en byrde for de fremtidige generationer. De udskudte skattebetalinger er således opbygget, uden at pensionsopsparernes forbrugsmuligheder er blevet påvirket.

Den udskudte skat kan i øvrigt opfattes som et offentligt aktiv, der administreres af de private pensionskasser. Denne del af pensionsformuen kommer naturligvis ikke pensionsopsparerne til gode. Der er derfor ikke selvstændige begrundelser for at øge skattetrykket for at nedbringe den del af statsgælden, der modsvares af de udskudte skattebetalinger. Det ville jo betyde, at den private sektor kom til at betale mere i skat for at kompensere for en teknisk skatteudskydelse, der ikke indebærer øgede forbrugsmuligheder.

Den reelle gæld måler den byrde som pålægges de fremtidige generationer. For at få et bedre mål for den reelle gæld, er det således nødvendigt at trække værdien af de udskudte skattebetalinger fra i den registrerede gæld.

Det kan bemærkes, at der kan opgøres en reel rentebyrde, der afspejler den reelle gæld. Statens bruttorenteudgifter udgør ca. 60 mia. kr., men i kraft af renteindtægter er nettorenteudgifterne i de officielle opgørelser 44 mia. kr. Heraf er den del imidlertid forøgelse af den indkomstskattepligtige formue i pensionskasserne og dermed udskudt skat. Korrigeres herfor er den reelle rentebyrde ca. 20–30 mia. kr.

Den reelle gæld er en opgørelse på et givet tidspunkt. Som betonet i Finansredegørelsen bør også ældrebyrden og kapitalapparatet inddrages i vurderingen af kravene til den fremtidige finanspolitik. I Finansredegørelsen opstilles en målsætning om at nedbringe den reelle gæld i løbet